

Arrest

nr. 55 027 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 demceber 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat BAERT, die loco advocaat M.-E. COMBLEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 december 2009 het Rijk binnen en diende op 15 januari 2010 een asielaanvraag in. Op 14 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Rauli. In 2002-2003 zou u hebben willen proberen te verhinderen dat enkele gangsters drugs dealden voor uw huis. Het zou tot een ruzie gekomen zijn, waarbij er op u geschoten werd. De gangsters zouden bij de lokale politie een klacht tegen u ingediend hebben en later zou er nog een tweede klacht neergelegd zijn. U zou verschillende maanden bij uw oom te Miana Gondal verbleven hebben, waarna u naar uw neven in Azad Kashmir verhuisd bent. In 2004-2005 zou door tussenkomst van de dorpsoudsten het conflict tussen u en de gangsters bijgelegd zijn en de klachten werden ingetrokken. Hoewel de gangsters

beloofd zouden hebben dat ze u met rust zouden laten, zouden de problemen al snel opnieuw begonnen zijn. U zou opnieuw naar uw oom te Miana Gondal gegaan zijn, waar u verschillende maanden verbleef. Toen de gangsters hier achter u kwamen vragen zou u terug naar uw neven in Azad Kashmir getrokken zijn, waar u nog ongeveer anderhalf jaar verbleef. In augustus 2009 zouden de gangsters opnieuw een klacht tegen u neergelegd hebben. Uw familie zou geprobeerd hebben om de situatie nog bij te leggen, maar tevens zouden ze u aangeraden hebben om Pakistan te verlaten. Op 25 december 2009 zou u vanuit Lahore een vlucht genomen hebben. Na een tussenstop in Abu Dhabi, zou u doorgevlogen zijn naar Brussel. Op 15 januari 2010 dient u in België een asielaanvraag in. U legt geen enkel document voor ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Uw verklaringen waren over het algemeen uiterst vaag en weinig samenhangend. Zo had u er de grootste moeite mee om de gebeurtenissen op een duidelijke tijdslijn te plaatsen.

U beweerde problemen te kennen met enkele drugsdealers, maar u kon niet exact in de tijd plaatsen wanneer deze problemen een aanvang hebben genomen. U kwam niet dichterbij dan 2002-2003 (gehoorverslag CGVS p. 7). Op een bepaald moment zouden de gangsters en u, jullie ruzie hebben bijgelegd, maar opnieuw kon u dit niet exact duiden (gehoorverslag CGVS p. 2). Voorts verklaarde u in 2004-2005 een jaar thuis gezeten te hebben, waarna u nog vijf maanden bij uw oom verbleef en anderhalf jaar in Azad Kashmir om in december 2009 het land te verlaten. Tussen 2005 en eind 2009 liggen echter vier jaren, waarvan u er maar twee wist in te kleuren (gehoorverslag CGVS p. 3). De twee missende jaren kon u niet verklaren. Ook is uw beweerde verblijf in Azad Kashmir ongeloofwaardig. U verklaarde immers ongeveer een tweetal jaren in de stad Azad Kashmir verbleven te hebben (gehoorverslag CGVS p. 2). Toen er u opgewezen werd dat deze stad niet bestaat, wist u enkel aan te halen het niet zeker te weten, gezien het accent van de lokale inwoners. Daar u hier een langere tijd beweerde te verblijven, mag men toch van u verwachten minstens de naam van de stad te kennen, temeer daar u bij familie verbleef. U kon dan ook geen duidelijkheid scheppen over uw laatste verblijfplaatsen in Pakistan, waardoor het voor het CGVS onduidelijk is wanneer exact u Pakistan verlaten heeft.

U beweerde dat er drie aanklachten tegen u zouden bestaan, maar ook hier bleef u vaag over. U verklaarde dat de eerste "FIR" ergens in 2002-2003 uitgevaardigd werd en de laatste een maand voor uw vertrek uit Pakistan in december 2009 (gehoorverslag CGVS p. 5). Even later beweerde u dan weer dat de laatste "FIR" tegen u neergelegd was, toen u al in België was (gehoorverslag CGVS p. 5). Hierna voerde u nogmaals een wijziging in: de laatste klacht dateerde van augustus 2009 (gehoorverslag CGVS p. 6). De tweede klacht dateerde u in eerste instantie een jaar na het bijleggen van 2004-2005, even later verklaarde u dan weer dat de tweede aanklacht van voor het bijleggen dateerde (gehoorverslag CGVS p. 6). Hoewel u al acht maanden in België verblijft, was u nog niet in staat om zelfs een begin aan bewijs voor te leggen. Uw vraag tijdens het gehoor voor meer tijd om documenten te verkrijgen, is dan ook eerder een poging om de procedure te rekken. U kon uw vrees voor vervolging omwille van deze aanklachten dan ook niet geloofwaardig maken. Er zijn geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Tenslotte dient opgemerkt dat u niet in het bezit bent van enig identiteits- en/ of reisdocument, waardoor uw identiteit en/ of reisweg niet kunnen worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt de nietigverklaring van de bestreden beslissing op grond van "artikel 39/2, §2" van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna vreemdelingenwet).

2.2. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak. In casu kan de in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij, met name 'Dienst Vreemdelingenzaken', niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen inzake de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet tot diens bevoegdheden behoort. De CGVS is in deze verwerende partij.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet echter over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker roept de *"schending van de motiveringsplicht"* in en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Voorts stelt hij dat *"Bij de motivatie van de bestreden beslissing d.d. 14 september 2010 is de Dienst Vreemdelingenzaken schromelijk tekort geschoten in haar handelen als een zorgvuldige overheidsinstantie"*.

3.2.1. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3.3. De Raad wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Verzoeker weerlegt de gedane vaststellingen in de bestreden beslissing niet en brengt ook geen enkel argument, gegeven of tastbaar stuk aan die een ander licht zou kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, of waaruit zou kunnen blijken dat hij wel in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut. Verzoeker bewijst evenmin identiteit, reisweg en asielrelaas met documenten of nuttige argumenten. Dit klemmt te meer nu zijn verklaringen aangaande zijn problemen uiterst vaag en onsamenhangend blijven. Zo kon verzoeker de problemen met de gangsters niet verduidelijken, noch de drie klachten concreet en eenduidig in de tijd te plaatsen, wat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas verder ondergraaft. Aldus wordt geen afbreuk gedaan aan de bestreden beslissing die steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

4. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK